

Največji slovenski tedenik v Združenih Državah
Izhaja vsak torek
Ima 18,000 naročnikov.
Naročnina:
Za člane, na leto.....\$0.84
Za nečlane.....\$1.00
Za iznosnštvo.....\$3.00
NASLOV uredništva in upravnštva: 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.
Telefon: Randolph 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 2, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 25. — No. 25.

CLEVELAND, O. 19. JUNIJA (JUNE) 1928.

Leto XIV. — Vol. XIV.

VESTI IZ CLEVELANDA

IZ URADA GL. PREDS.

Opomin za glasovanje.

Umrl je dne 14. junija rojak John Kremžar, star 43 let, doma iz St. Vida nad Ljubljano. V Ameriki je živel 19 let. Tukaj zapušča soprogro, eno hčer ter dva sina, v starem kraju pa dva brata in eno sestro. Naj v miru počiva.

Pozor, Collinwoodčani! V nedeljo, dne 24. junija ob dveh popoldne bo v šolski sobi pod slovensko cerkvijo na Holmes Ave. zdravniška preiskava kandidatov ali novih članov za društvo sv. Jožefa, št. 169 K. S. K. Jednote. Kdor izmed vas se ni pri tem vedno bolj in bolj napovedujočem društvu, naj ne zamudi te prilike!

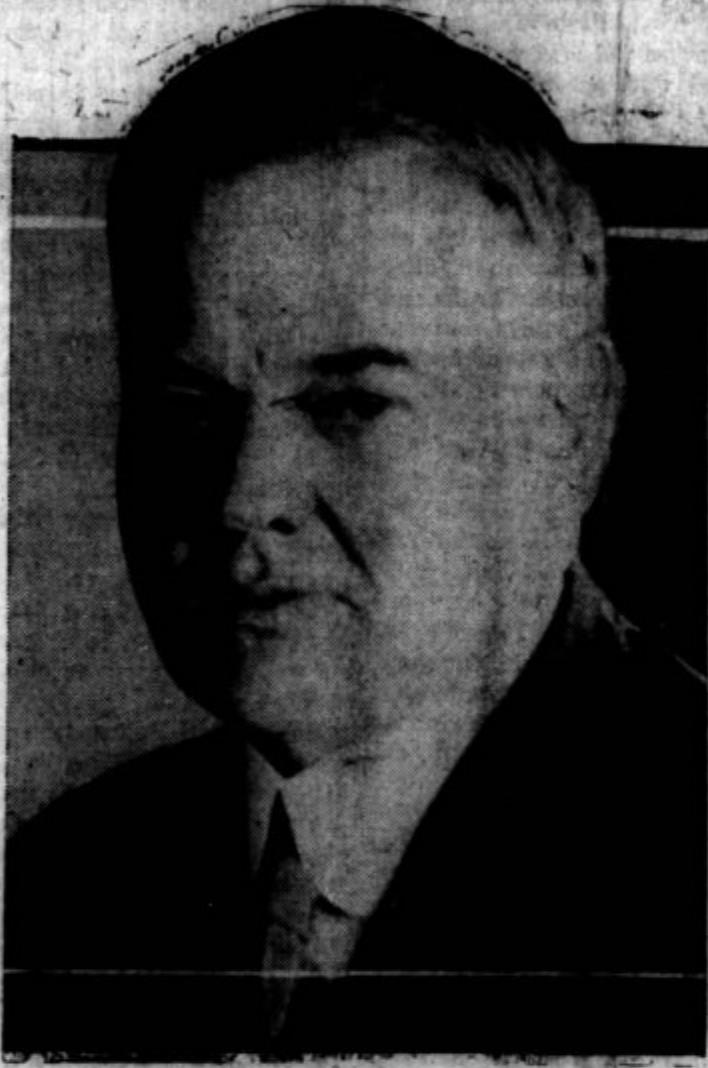
V petek, dne 15. junija se je mudil v Clevelandu Rev. Francis Ažbe, slovenski župnik iz Waukegana, Ill., in bivši duhovni vodja K. S. K. Jednote. Po preteklu več let se je zopet podal na obisk v staro domovino. Srečno potovanje in srečen povratek!

Nekaj posebnega se bo vedlo prihodnjo nedeljo dne 24. junija zvečer ob 7. uri v Grdinovi dvorani na 6025 St. Clair Ave. Najprvo se vrši seja "Adria" filmske družbe, na katero so vsi delničarji uljudno vabiljeni. Zatem se bo na videnja krasna premikača slika "Mlaški brat," prva jugoslovenska reprodukcija v Ameriki.

To je nad vse zanimiva in gajljiva slika iz življenja mladih jugoslovenskih izseljencev, posnetna je bila pred osmimi leti tukaj v Clevelandu. Kazalo se bo tudi slike z solunske fronte iz vojne leta 1916-18. Vstopnila pa je 50 centov. Zatem sledi plesna zabava. Pridite polnoštevno, ne bo vam žal!

Cenjeno občinstvo opozarjam na slovensko otvoritev povečane prodajalne znane A. Grdinove trgovine v Collinwoodu na Waterloo Rd., ki se vrši v soboto zvečer. Več o tem čitači v oglasu na šesti strani danšnjega številke.

Letošnje šolsko leto je bilo za našo ameriško slovensko mladino posebno srečno, kajti med graduanti skoraj vseh šol najdemo tudi naše rojake in rojakinje. Tako so med do sedaj že omenjenimi graduirali trije slovenski visokošolci na kolegiju znane John Carroll univerze in sicer Victor Suhačolnik, Anton Prijatelj in Alois Skul. Prvi je sin znane trgovca s čevljim Mr. Suhadolnikom. Vsi trije se podajo v jesen na slovensko univerzo v St. Louis, Mo., kjer bodo nadaljevali svoje medicinske študije. Četrtnik na kolegiju Western Reserve univerze je dovršil Mr. Carl W. Rotter, sin ugledne James Rotterjeve družine v Nottinghamu. Mr. Rotter je bil sprejet v medicinsko šolo označene univerze, ker hoče postati zdravnik. Te dni je graduirala na poznamen Oberlin kolegiju v Oberlin, O. Miss Frances J. Lausche, najmlajša hčerka Lauschetove družine, sestra bratov Franka, slovenskega odvetnika in Dr. William J. Lausche, slovenskega zobozdravnika. — V Junior višji šoli Notre Dame akademije na 1325 Ansel Rd. so graduirala sledeča slovenska dekleta: Jennie Alich, Mary

HERBERT HOOVER,
kandidat republikanske stranke za predsednika

HOOVER NOMINIRAN PREDSEDNIŠKIM KANDIDATOM

Kansas City, Kans. — Po tri dnevni zasedanju republikanske narodne konvencije se je 14. junija vršilo glasovanje za predsedniškega kandidata te stranke. Pri tem je dobil trgovinski tajnik Herbert Clark Hoover takoj pri prvem glasovanju 837 glasov, ali 192 več kot jih je potreboval za polovično večino. Kmalu zatem so njegovi tekemci, oziroma še drugi kandidatje umaknili svojo kandidaturo, in Hoover je bil valed tega soglasno nominiran. Podpredsedniškega kandidata se je nominiral 15. junija, in sicer sedanjega senatorja iz Kansasa Charlesa Curtisa.

Letošnja platforma republikanske stranke ne vsebuje kaj posebnih točk; v obče se je odobrilo glavne točke, katere so še sedaj pod Coolidgevo administracijo v veljavni. Ta konvencija je tudi izrekla, da naj ostane prohibicija v veljavni.

Iz življenja sedanjega trgovinskega tajnika in novega predsedniškega kandidata posnemamo sledete:

Leta 1874—Rojen v West Branch, Iowa, kot sin priprstega vaškega kovača, njegova mati je bila pa "Quaker" pridigarica, ter spada Hoover k cerkvi kvakarjev.

Leta 1880—Somu umrli starši. Cež šest let zatem se je preselil v svojemu stricu v Newburg, Ore.

Leta 1888—Je pričel delati kot pisarniški pomočnik v Portland, Ore., pri nekem trgovcu z nemškim imenom.

Leta 1891—Začel obiskovati Leland Stanford univerzo v Kaliforniji in je med učenjem tudi kot vrtnar delal za svoj prežitek in soljanje. To šolo je dovršil leta 1895 ter postal rudniški inženir. Prvo njegovo delo v tej stroki je bilo v nekem zlatnaričku v Kaliforniji za \$50 na mesec, delal je tudi v Coloradu in Novi Mehiki.

Leta 1897—Odprtovljal v Avstralijo, kjer je delal kot rudniški inženir za neko angleško kompanijo.

Leta 1899—Se poročil z Miss Lou Henry iz Monterey, Cal. Kmalu zatem je odprtovljal s svojo soprogom na Kitajsko. Na povabilo kitajske vlade je ondi nadzoroval rudnike. Hoover ima danes dva sina, izmed katerih je eden že poročen in oče dveh otrok.

Leta 1900—Se pridružil Amerikancem braniti mesto Tientsin v tedanjih ustajstvih boksarskega.

Leta 1903—Otvoril svojo pisarno v Londonu; tri leta zatem se je preselil v Palo Alto, Cal., kjer ima še sedaj svoj dom.

Leta 1914—Bival v Londonu ob izbruhu vojne, kjer je nadzoroval pomočno akcijo za Belgijo.

Leta 1917—Vrnil se v Ameriko, kjer je postal živilski administrator.

Leta 1919—Postal glavni ravnatelj pomočne akcije zavezniških sil; ustavil je tudi Ameriško pomočno administracijo.

Leta 1920—Propadel pri republikanski nominaciji za predsednika.

Leta 1927—Vodil pomočno akcijo pri veliki povodnji reke Mississippi.

SEN. CURTIS IMENOVAN PODPRED. KANDIDATOM

Dne 15. junija je bila republikanska narodna konvencija odgodena, ko je z veliko večino glasov izbrala senatorja Charlesa Curtisa iz Kansasa za podpredsedniškega kandidata. Senator Curtis je star 59 let.

MUSICH OBSOJEN

Joliet, Ill. — V torek 12. junija popoldne je sodnik Arthur W. DeSelm izrekel obsojbo nad John Musicem, ki je 27. aprila t. l. ustrelil John Težaka, ki se glasi v domovnem jectu. Priče so izvedale, da sta bila Musich in Težak vedno prijatelji in ko je prišel usodenega dne s puško k Težaku, kjer bi se bila imela vršiti seja jolietskih cvetličarjev, so navzoči misili, da se Musich šali, ko je puško napravil na Težaka. Šest tednov se je nahajal Musich v preiskovalnem zaporu, ne da bi s kom govoril. Sele sedaj, po obsojbi se popolnoma zaveda, kaj je storil.

"Umoril sem najboljšega prijatelja, ki sem ga imel. Zakaj sem to storil?" S temi besedami je Musich pretregal molk, ko pa tednov ni govoril z nikomur. Ko so ga vprašali, če se ni preprial s Težakom popoldne tistega dne, ko ga je umoril, je rekel, da se prav ničesar ne spominja. Rekel je, da je bil pijač, drugega ne ve nič; če bi bil pri pravi pameti, bi nikoli kaj takega ne bil naredil.

Ko so ga odvedli nazaj v jedro po obsojbi, je prosil, naj obvestijo njega sorodnike, da mu bodo prinesli drugo oblico, da se bo preoblekel. Rekel je tudi, da želi "cherry pie." Teden dni pred sodbo je bilo treba stiri pomočne šerife, da so ga obvladali, da ga je brivec lahko ostrigel in obril. Sedaj pa je sam prosil za brevit in se je obril, nakar je tudi rekel, da bi se rad skopal.

Musich je bil v svetovni vojni kurjač na ameriški transkontinentalni ladji. Nekoč je nemški torpedni zaledel v ladjo in je bila nevarnost za moštvo, da vsi utonjo. Od tedaj, tako tudi Musich vedno čuti nekako nervoznost.

V pogovoru je med drugim dal razumeti, od upa, da bo prišel na svobodo. Pravi, da bitti obesen ni nobena kazenska. Kakor je on mnenja, je vse s smrtno končano, a biti v ječi do smrti, to je nekaj strašnega.

Musich je tehtal 220 funtov pred arretacijo, zdaj je zgubil najmanj 30 funtov. (A.S.)

Kadar se razleti mlinski kamen. Nikola Čunjko, 53-letni posestnik iz Zdenc pri Savskem Marofu, je peljal v pondeljek 14. maja s svojim sinom Vidom pet vreč žita v mlini Hotka v Rigočah ob Sotn. Da ne bi delala dvakrat dolge poti, sta kar počakala, da je mlinar zmelj nihovo žito. Ze je bilo skoro vse semletno in zadnjih vreč mokre sta polnila oče in sin, da bi potem hitro šla domov, kar se s silnim pokom razleteli mlinski kamen. Drobci so zaledili vse, ki so bili v bližini. Nikola Čunjko je dobil tako močan udarec v glavo, da je bil takoj mrtev. Započa žena in pet nepreskrbljenih otrok. Ostala dva, Vid Čunjko in mlinar Hotko, sta bila lažje ranjena. Na lice mesta so došli orožniki in ugotovili, da je bil razleteli mlinski kamen skorov in okovan ter je torej nesrečno prisiliti le slučaju.

Koliko novih članov in članic imate za prihodnjo sejo?

DVA JUBILEJA

24. JUNIJA BO V FOREST CITY, PA. VELIKA SLAVNOST

Dosti je bilo že obletnic in drugih slavnosti prirejenih v naši novi domovini v krogu naših društev. V naši znani premoški naselbini bomo tudi obhajali letos 35-letnico najstarejšega društva v Forest City, kakor tudi enega izmed prvostanovljenih podpornih društav v naši novi domovini, to je društvo sv. Jožefa, št. 12 K. S. K. Jednote. Zaenome bo po tudi 20-letnici jubileja edinega ženskega društva v Forest City, društva sv. Ane, št. 120 K. S. K. Jednote.

Dolga je bila ta doba, toda vse smo dočakali ta redka jubileja. Lahko si mislimo, s kakom ponosom gledajo ustanovniki društva na njih sad, ker same, katerega so sejali na polju bratstva, ni bilo zastonj.

Pri društvu sv. Jožefa, imamo še samo enega živečega člena ustanovnika, to je brat Martin Muhič. On je še edini, ki je oral ledino že pred 35 leti, ki se danes živi v vidi lep naprednjek. Da, v resnici je bilo sprova težko delo in začetek. Kočko boja in truda je bilo treba prestati, predno se je društvo toliko razvilo, da je za sim poslovalo. Danes pa, hvala Bogu, smo lahko ponosni na njegovo delo, in z veseljem ter opravljeno lahko zaključimo: Bog živi še mnoga leta našega starosta in našega ustanovitelja.

Društvo sv. Ane ima še več živečih ustanoviteljev, in tudi njih delo pred 20 leti ni bilo posuto z rožami; marsikatero težko uro so morale pretrpeti; toda njih trud — smelo rečemo — je bil stotero poplačan. Danes je to društvo, dasiravno žensko — največje podporno društvo tukaj v Forest City in eno izmed večjih društev K. S. K. Jednote.

Slavnost se bo vršila v nedeljo, dne 24. junija t. l. s sedečim sporedom: Zjutraj bo slovenska peta sv. maša, pred mašo bo parada po mestu, zvezcer ob sedmih bo pa večerja in zabava.

Tem potom si usojam vabiti vse glavne uradnike K. S. K. Jednote, katerim je le kolikaj mogoče, da se blagovolijo te redke slavnosti udeležiti. Gotovo, da jim je težko radi prevelikih stroškov in zamude časa, ali vseeno pridite enkrat v našo naselbino! Dalje vabimo tudi vse naša domača društva, posebno našo bratsko društvo Marije Vnebovzetje, št. 77 K. S. K. Jednote, da je samostojno društvo sv. Lovrenca in društvo "Zvezda," kakor tudi vse rojake in prijatelje v naši naselbini in okolici.

Smale pričakujemo, da članstvo društva sv. Jožefa in društva sv. Ane ne bo izstalo, ker naša je dožnost, da pokažemo, da spoštujeмо pionirje-ustavnovnike in cenimo njih delo; one, ki so se pa že od nas v večnosti ločili, pa ohranimo v blagem spominu.

Poroča se nam in smo zagotovljeni, da se bo te slavnosti udeležili glavni tajnik brat Jo-

SLAVNOST V DETROITU

V naši naselbini se vrše velike priprave za proslavo blagoslovitve naše nove cerkve sv. Janeza Vianneja. Slovesnosti se bodo vršile v kratkem, namreč 29. in 30. junija in v nedeljo 1. julija.

V petek, 29. junija zvečer ob 7:30 bo škof Gallagher blagoslovil novo cerkev v deli zakrament sv. birm. Slavnostni govornik bo Rev. Odilo Hajnšek. Vsa društva se udeleže te proslave korporativno z društvenimi znaki. Povabljeni so tudi vse bratske hrvatske društva v Detroitu, da se udeleže.

V soboto, 30. junija ob pol osmih zvečer, bo v novi cerkvi pevski koncert pod vodstvom velikega pevovodje Rev. Odila Hajnškega. Pevski zbor, ki ga je zbral okoli sebe, garantira prav poseben umetniški užitek. Zavoljeno tega in pa še zato, ker je dobričen namenjen za nove orgle, je pričakovati prav velike udeležbe.

V nedeljo 1. julija, bo na vijek naše proslave. Dopoldne ob 10:00 bo v novi cerkvi slovenska zahvalna služba božja, pri kateri se bodo blagoslovile nove orgle in bo prosli blagoslov za uspeh katoliškega shoda.

Opoldne bo v župnišču obred za zunanje goste in domače povabiljenje.

Popoldne ob 2:00 bo v dvorani v Liberty School otvoritev katoliškega shoda z mogočno himno: Povod Bog. Nato bodo sledili govorji in primerne deklamacije. Glavni govorniki bodo: Mr. Anton Grdina, Rev. J. J. Oman in Mrs. Mary Hechevar, vsi iz Cleveland. O. Vabimo tudi druge goste od bližnje indaleč, da za tisti dan prihite v našo sredo. Samo naznajmo naj nam takoj in nas obveste o svojem prihodu, da jim vse potrebno pripravimo.

Zvečer ob osmih uri v nedeljo bo pa ponovitev cervenega koncerta, pri katerem se bodo navrge nekatere izborne točke

čaj! — Vam hvalečna in vdana
Mrs. Fany Burgar,
Brooklyn, N. Y., 3. junija, 1928.

Javna zahvala.

Sorodniki in moji ožji prijatelji so me dne 3. junija zvečer na prav umeten način presenili in razveseli. K praznovanju 60-letnice so mi priedili nadvse lepo "Surprise party." Ker mi je nemogoče vsakega udeleženca in udeleženko po imenu označiti, zato se kar vsem skupaj prav prisrčno zahvaljujem tako za vdeležbo kar koli tudi za krasne darove. Poselbo pa se moram zahvaliti Mrs. Anton Golobitch in Mrs. Frank Struna, ki sta "party" tako spretno aranžirali.

Vsem skupaj za vse prav iskrena hvala! Omenjeni večer mi bo ostal do smrti v častnem in veselom spominu!

Steve Kochavar,
Joliet, Ill., 14. junija, 1928.
(Adv.)

Popravek

V št. 23 Glasila priobčeni mrtvaški objavi pokojnega Josipa Kotaria iz Forest City, Pa., je bilo v seznamu žalujčih preostalih pomotača označeno krstno ime pokojnikove sopoge. Pravilno se ima glasiti Ana Kotar, ne pa Angela.

Spomin na Magdalenen dan.

27. maja, 1928 v Clevelandu, O. Dolgo časa smo čakale dan da naši bi praznovale, ko bo Zlato kladivo semkaj v Cleveland prišlo.

To vam bila je nedaja, polna radosti, veselja; res smo se postavile n ta dan proslavile.

Tam pred novo šolo stale, na parado smo čakale, kjer Zlato kladivo bi pred nam v vrsti šlo.

Prišle luštne so družice, vdove, matere, ženice, skupaj vse postavljenje, lepo vse opravljene.

Gvante ekstra, šolne lične so imele gospodične; kakor žive rožice so nosile pušelce.

Te družice je vodila in za kapitanata bila sestra podpredsednica Menartova Josika.

Fantje so na cesti stali, oster v nje pogled metal: Kaj vse to pomeni le? V glavo stvar jim kar ne gre.

Glejte avto vrsto celo, vse ozaljano, veselo, društvo našem v ponos. Kdo nas "bita," nam je kos?

V Mrs. Mally kot nevesto, kot kraljico, sestre često svoje mečejo oči, ker ponosno se drži.

Slavnost to bo, kot poroka. Svatov družba že visoka v dolgi vrsti se pelja, toda ni pa — ženina!

Dol z neba patrona živa je prisla nam ljubezniha za Magdaleno sveto bla Oražmo je Anica.

Da se stvar pa vso pobota sama živa tud' Jednota se ponosna tam pelja Pikševa je Merica.

Bili so slediči svatje, naše sestre, dragi bratje: Oče bil je Kavšek Anton, običen lepo kot baron.

Zraven njega pa vesela Mrs. Mihelčič je sedela. Boljše niste mogle zbrati, kakor njo, ker b'la je mati.

Brat Ogrin vsa resna lica je imel, ker bil za strica. In njegova luštna žena bla za tetu določena.

V vrsti bil je kak se "šika" svatbe glava prav velika, Mister Zulich, starešina, z ženo, res, dvojica fina.

Cast velikega župana izročena bila dana Mr. Škulju, ker je jak, ugleden velik je možak.

Ko do Narodnega doma smo dospele bilo šuma, je piskanja ne ves glas, vse pozdravljalo je nas.

Albert Kaušek s svojo godbo je naredil nam pogodbo, da z orkestrom bo igral, in občinstvu duška dal.

Tam na odru vrsta cela stala je in pa sedela: svatje in družice vse, in Jednotine glave.

Mrs. Hochevar kot senator, pridigar in kot orator slavnost ona otvorila, fino vsem je govorila.

Ko poroka se vršila, Mrs. Mally poljubila svojo dragajo ženino je v obliki kladiva.

Najbolj fino nastopila, najbolj kratko govorila Mrs. Kaušek je izmed vseh: bil samo je njen nasmej.

In potem pa v spodnjo halo vse se skupaj je podalo, kajti kmalu že banket moral bi se tu prijet.

Mrs. Tončka Zupan stala, tam pri vhodu pobirala tikete je za banket, puščela imela je prijet.

V kuhinji tamkaj že hodile, kuharice se potile, imela bele "firtahe," z mašno zad prvezane, nove "štumfe" židane, po obraz "našminkane," ene dolge še lase, druge pa ostržene.

Mrs. Hrastar tam pri peči slo od rok je vse po sreči, bla je "oberkuharca" "prato" je obračala.

Kuharica druga znana, bla Mrs. Gornik je Johana, rezala pörçjone je fine dobre practive.

V kuhinji za pomočnice ble slediče so ženice: Mrs. Gorenčič, Skerbec, Kraje, sioj jim vse je kakor "ajnc," Mrs. Kasunich, Mrs. Perme kuhalo so pa kofe, ga točila je Mrs. Rode.

Tam pri kraju, oj prešembla deklek pol regimenta, "dišes" so prizpravljale, nože, žlice, krožnike.

Da dekleta se izurjo, so nosile juho kurjo, v isti bil je tudi grah, da predsednik imel bi "gmaha."

In zatem pa bedre fine, petelinov, kuretine so na mizo romale, gostom v tek so naglo šle.

Kogar žeja se lotila, lahko je dobil zdravila, tamkaj v kotu kupicē dajale so kelnarce.

Te so bile pa slediče, ene nizke, ene večje: Mrs. Škulj in Peterlin, naj jim bo to za spomin.

To so vam okrog tekale, da blaga bi več prodale. Mrs. Tomsich, Mrs. Bradach, jaz sem bil pa pomagač.

Tam pred baro pa je stala, "čipsov" kar največ prodala, znana Mrs. je Oražem, to je res, se nič ne lažem.

Ko smo se vasi okrepčali, smo pa plesat se podali, svojo "rmonko" Blaž Hace vlekel je na kriplje vse.

Vse se sukal vrtelo, v polki, valčku je veselo, ubogo kurje res oko, nanj se je tud' stopalo.

Mrs. Tomsich mé přijela, pa sva skupaj se vrtela da podiplati in pete kmalu bi od čevljev šle.

To so torej točke glavne prireditve zadnje slave; zdaj pa ž njimi naj končam, ker sem zmučen že, zaspan.

I. Z.

Važne spremembe priselnškega zakona.

Dne 28. maja sta obe zbornici sprejeli zakonski načrt za odporočilo ločenim družinam in predsednik Združenih držav ga je podpisal dne 29. maja. S tem je načrt postal zakon.

Prvič, odkar je bila vzakojena priseljenška postava od leta 1924, so s tem bile uvedene neke spremembe v tem zakonu, ki vsaj deloma odgovarjajo dolgu pripravjanju ljudi izven kongresa in v njem, da bi se nekaj storilo za združitev ločenih družin.

Družinam inozemcev se podeljuje prednost v kvoti. V kolikor se tice ločenih družin, se najvažnejša sprememba nanaša na določbo 6. priseljenškega zakona od leta 1924, v kateri se govori o prednosti v kvoti (preferences within quotas).

Po priseljenškem zakonu od leta 1924 se je dajala prednost kvotnemu priseljencu, ki je bil neporočen otrok pod 21. letom, oče, mati, soprog ali žena ameriškega državljanke ali ameriške državljanke, ki ima 21 let ali več; nadalje kvotnemu priseljencu, ki je izurjen v poljedelstvu, njegov ženi in odvisnim otrokom pod 16. letom, ako ti prihajajo v njegovem spremstvu ali za njim. Ženam in otrokom zakonito pripuščenim inozemcem ni zakon dajal nikakve prednosti. Omi so mogli priti le kot redni kvotni priseljenčci, tudi če je dotični inozemec izjavil namen, da hoče postati ameriški državljani. In ker je kvota mnogih dežel jasno in preprosto za kvoto je na tisoče, je to pomenjalo dolgo vrsto let čakanja, predno bi bili prisli na vrsto.

Nova sprememba določbe 6. priseljenškega zakona od leta 1924 stopi v veljavo dne 1. julija, 1928. Po isti se bo kvota vsake dežele delja v dve enaki polovici.

1. Petdeset odsto od kvote poedine dežele bo vsako leto na razpolago sledičem skupinam priseljenčev, ne da bi bilo kake vzemjene prednosti med temi samimi skupinami: a) kvotnim priseljenčem, ki so ocetje ali materje ameriškega državljanke ali državljanke, ali soprog ameriške državljanke vsled poroke, ki se je izvršila po 31. maju, 1928; b) kvotnim priseljenčem, ki so izurjeni poljedelci, njihove žene in otroci pod 16. letom, ako prihajajo v njihovem spremstvu ali za njim (poljedelci pa vživajo prednost le, ako kvota znaša čez 300 na leto).

2. Druga polovica kvote in toliko prve polovice, kolikor bi je preostalo, da ni zadost prošenj za isto v dotičnem letu, bodo v tem letu na razpolago kvotnim priseljenčem, ki so neporočeni otroci pod 21. letom ali žene inozemcev, nastanjenih v Združenih državah, kateri so bili zakonito pripuščeni v Združene države v svrhu stalnega bivanja.

3. Kolikor preostane od kvote po odpravi prednostnih priseljenčev pod 1. (in 2.), ostane na razpolago za one druge kvotne priseljenče, ki ne vživajo nikakve prednosti.

Iz gornjega je torej razvidno, da bo ena polovica kvote zavzetata od nekaterih sorodnikov ameriških državljanov (ocetov, mater in soprogov, poročenih po 31. maju, 1928) in od izurje-

nih poljedelcev ter njihovih družin. Druga polovica kvote in povrh morebitni preostanek od prve polovice bo zavzet od žen in otrok takoj nastanjene inozemcev. Akô še kaj preostane od kvote, bo na razpolago za navadne priseljenče. V alučaju mnogih dežel (in to sigurno velja tudi za Jugoslavijo, Italijo, itd.), ne bo za mnogo let gotovo nič preostalo, kajti bo več kot dovolj prednostnih priseljenčev, da napolnijo obe polovici kvote. To pomenja, da bo priseljevanje neprednostnih priseljenčev iz teh dežel vsaj za nekoliko let popolnoma prenehalo.

Otroci pod 21. letom ameriških državljanov in soprog državljanje smoje priti izven kvote.

Važne spremembe bodo vplivali na vse inozemcev, katerih imen ne bodo nikomur. Medtem ko se cerkevna odsodba prav nič ne tiče pisatelja samega in njegovega značaja, ampak se jemlje vlogo vpraševanje, ali je vsebina knjige, se država ne omemja samo na knjigo ali časopis, ampak preganja tudi pisatelja samega. Zgledov za to nam nudi dovolj svetovna povestnica.

Vendar pa so in bodo naši nasproti klub temu vedno ponavljali izgovor, da je cerkev nasprotica znanosti in svobode, o državi pa tega ne trdijo. Zakaj? Odgovori si lahko vsak citatelj sam!

Resničen je izrek: "Treba je čuti oba zvona," toda, kdo naj čuje "oba zvona?" Treba se je ozirati na človeške razmerje, kakršne so. Mnogi izmed kristjanov nimajo veselja, raziskovati, kaj je resnično in kaj neresnično; drugim manjka časa in sredstev, tretjim zopet možnosti in prilike, da bi se mogli o resnicu poučiti. Kaj naj stori doražajoča mladina, kaj preprost kmetiški mož ali neumni mestni delavec, kaj kmetiški tovarniški delavka na polju modroslovja, naravoslovja in v raznih vrstah svetovnega naziranja? Le za one ljudi, ki morejo in hočejo resnico iskatи in se, če jo najdejo, tudi oklepiti, za te imajo besede:

"Treba je čuti oba zvona" svojo vrednost in veljavo. Leto imajo zmožnost, stvari popolna samostojno presojevati, velika večina ljudi pa nima ne potrebnega časa ne potrebnih zmožnosti. Zato pa tudi v mnogih slučajih ne morejo sami ločiti zmote od resnice, krivice od pravice. Zato tudi niso vedno tako poučeni, da bi dvoje takoj razrešili in da bi zmote vsele lahko zadušili.

Sicer pa poglejmo nekoliko v življenje, kakršno je. Od tisoč ljudi, ki berejo prepovedane knjige in časopise, je morda eden, ki ima ves dan čas za to, vse drugi so po svojih poklicih, po svojem delu zaposleni in si morejo kvečjam pol ure na dan ali kako uro na teden privoščiti, da berejo časopise in knjige. Veri in cerkev nasproten časopis, ali brošura mu pa nudi na eni sami strani toliko neresnic in zmot, večkrat zlobnih laži, da bi zadostovala komaj debela knjiga, ki bi vse to temeljito ovrgla. Vprašam te teda, koliko od teh tisoč, ki bere te laži in zmote v prosti urici, bo našlo čas in šlo proučevati knjige, ki te zmote pobijajo? Morda eden ali pa tudi nobeden. Vsi drugi počasno začnajo dvomiti. Dvomov si sami pojasmnit ne morejo, in če bi hoteli, nimajo časa.

Tako se dvomi zajedo v njih duše in kot črv razjed končno vso vero. Pomisli je treba tudi to, da je za vzbuditev dvojne zadosti in stavek, za dokaz resnice pa treba včasih cele knjige. Najlepši dokaz za to imaš v tej knjizi. Ugovori so kratki, povzeti so iz slovenskih časnikov in knjig. Primerjaj, kako kratki so ugovori in koliko je treba, da jih zavrneš, pa bo spoznal vso resničnost reke: "Treba je čuti oba zvona."

Toda rekel bo: "Meni taki listi ne škodujejo, dovolj sem trden v veri." — Tako jih je govorilo že pred teboj na stotine in tisoče, ki so bili morebiti še trdnejši v veri kot si ti. Ko bereš protverski ali brezbarven

Sonce in Senca

Zagovori krščanske vere

Spisal

DR. P. ANGELIK TOMINEC O. F. M.

(Nadaljevanje)

Medtem ko je cerkev vedno pravljena, znanstvenikom dati dovoljenje za branje takih knjig, država kaj takega ne dovoli nikomur. Medtem ko se cerkevna odsodba prav nič ne tiče pisatelja samega in njegovega značaja, ampak se jemlje vlogo vpraševanje, ali je vsebina knjige, se država ne omemja samo na knjigo ali časopis, ampak preganja tudi pisatelja samega. Zgledov za to nam nudi dovolj svetovna povestnica.

Vendar pa so in bodo naši nasproti klub temu vedno ponavljali izgovor, da je cerkev nasprotica znanosti in svobode, o državi pa tega ne trdijo.

Zakaj? Odgovori si lahko vsak citatelj sam!

Na taki način je zgubilo vero že na tisoče in milijone ljudi in večina izmed njih je spočetka misila, da so tako trdni in veri, da jih ne omaja nobena sila. Če samo ta skušnja, ki je cerkevi dobro znana in jo lahko opazuje dan za dnevom, bi cerkev moralu privesti do tega, da zabranjuje slabe knjige in časopis, tudi če to ne bi bila njenja dolžnost kot učiteljica v rekreaciji.

In če meni ne veruješ, pojdi na obisk v jetniščico ali v oddelku za spolno bolne v bolniči in večina izmed njih je spočetka misila, da so tako trdni in veri, da so brali. Odgovor boš dobil tak, da ne boš nikdar več dvojil o škodljivosti slabih časopisov in knjig.

Katera ljubeča mati bi si pač upala, če bi zvedela, da kakši jed izmed otrok enemu vendar zada smrt, ponuditi tako jed svojemu otroku? Nobena. Katoliška cerkev je mati vseh vernikov. Ona ve, da ta in ona duševna hrana ne samo enemu od sto, ampak devetdeseterim od sto lahko prinese duševno smrt; moreš li od nje pričakovati, da bo zato, da tebi ne bi delala neprjetnosti s prevedenjo, žrt

URSULINKE
ZAČETNICE IN ŠIRTELJICE
SLOVENSKE ZENSKE
KULTURE

"Gotovo je in sploh znano, da gospe učiteljice v ljubljanskih nunskehih (ursulinskih) šolah, kar pravo ljubezen do domačega jezika vrči, marsikaterega učitelja v ljubljanskih normalnih šolah prekašajo." ("Novice," leta 1850.)

1. Ursulinke in Ljubljani.

Odpirati prosvetni nova pota, čuvati visoke ideale v življenju posameznika, družin in človeške družbe — in za to dvojno naložno usposobiti ženo: to je bila velika ideja sv. Angele Merici (1474-1540), ustanoviteljice uršulinskega reda. Njene duhovne htere, uršulinke, vršijo to vzvišeno naloge že več kot 200 let tudi na slovenskih tleh.

Ko se je dne 22. aprila, 1702 pripeljalo po Ljubljani pet goriskih uršulink, da postanejo stebri novega uršulinskega samostana v Ljubljani, pač Ljubljanci niso slutili, koliko dobrega prinašajo te redovnice njim in njihovim potomcem. Ivan Jakob Schell pl. Schellenburg, ustanovitelj ljubljanskega uršulinskega samostana, je postal prav s tem činom velik dobrotnik Ljubljane. Ze 2. julija, 1703 so otvorile te prve uršulinke v Ljubljani dekliško šolo, ki je bila prva in skozi 170 let edina javna dekliška šola v Ljubljani.

V tej dolgi nad dvestoletni dobi, ki stoji v znaku vojn in njih budih posledic, so vztrajale ljubljanske uršulinke na svojem mestu, orale ledino in polagale temelj slovenski ženski izobražbi in prosveti. Ukažljena ljubljanska ženska mladi-

na je dobila v redovnicah vzorje vzgojiteljice in učiteljice in je 170 let bistrla razum in plemenitila srce edinole v tistem okvirju uršulinskega samostana.

Spričo najlepših učnih in vzgojnih uspehov se je število učenk množilo bolj in bolj in večkrat so htere najvišji krogov, kakor Herberstein, Lanthier, Barbo, Coronini, Ravbar, Valvasor, Thurn in drugi zaprosile za sprejem v samostan v hrenjenju po idealnem uršulinskem redu. Plemenitosti rodu prvih prosvetiteljev ljubljanskega ženstva je ustrezala tudi plemenitost srca, saj so te potzvovalne redovnice v najtežjih razmerah, ko so se v bedi in pomankanju borile za obstanek samostana, vzdrževalo svoje šole na višku takratnih razmer.

Ko je leta 1810 sklenil maršal Marmont, da ohrani Ljubljani uršulinsko dekliško šolo, je prisostvovale semestralni prezikušnji francoski nadzornik javnega pouka, Abbate Rafael Zelli, in je nato poslat samostanski predsednici sledeče povhalno pismo:

"Gospa prednica uršulink! Z največjim veseljem hočem priznati zaslugo in resnico s tem, ko vam, gospa, naznanjam, da so me vaši učenki in gojenki preizkušnje, ki sem jim prisostoval, tako zadovoljile, da bi me ne more gledati bolj. Prepričale so me, gospa, o nadarjenosti, o dobrem duhu in vremi, ki navdaja vas in vaše redovnice pri imenitnem delovanju, ki ga s tem izvršujete za človeško družbo. V dolžnosti mi bo, gospa, delovati v tem smislu pri bodoči ureditvi dekliških šol. Blagovolite spreje-

ti, gospa, mojo poхvalo in izraz veselopštanja, ki sem ga vam daljan."

"Glavni nadzornik javnega pouka R. Zelli."

Leta 1818 priznava visoki gubernij v Ljubljani, da se je uršulinska dekliška industrijska v glavnih šolah dvignila do visoke popolnosti in pošilja trem učiteljicam-uršulinskim povhvale dekrete. Stirim prednican ljubljanskega uršulinskega uršulinskega samostana je pripela država zlati zaslužni križevec na redovno obliko v priznanje njih zasluga za ponovo mladine. In v zadnjih 25. letih je došlo uršulinkam-učiteljicam od šolskih oblasti osem povhvalnih dekretov in priznanj za odlične uspehe v vzgoji in pouku.

Po francoskih vojnah se je

jelo ljubljansko prebivalstvo vedno bolj zanimati za uršulinsko šolo, ki je imela leta 1855 štiri razrede in naslov "Dekliška industrijska glavna šola." V letih 1871-1883 sta se v njej in notranja šola razširili v osemrazredni ljudski šoli; obeta se leta 1894 pretvorili v petrazredno osnovno in trirazredno meščansko šolo (tedaj edina v Sloveniji!), katerima so dodeljali zadnjo leto še četrti meščanski razred. Leta 1884 je otvorilo samostansko predstojništvo otroški vrtec; leta 1894 pa zasebno žensko učiteljišče tudi za svetne učiteljice.

Na vseh teh s pravico javnosti opremljenih in od državnih nadzornikov nadzorovanih šolah poučujejo zakonito izprashane učiteljice-uršulinke po 1,000 dekliek na leto. Za pouk je določenih 26 velikih, zračnih in svetlih, vsem higieniskim predpisom ustrezajočih sob s širo-

kimi hodnikmi za odmore. Mimo teh sta še dve prostorni, z modernimi risalnimi klopami opremljeni risalnici; dalje velika, vsem zahtevam sedanje telovadbe ustrezajoča telovadnica, posebna soba za ročna dela, daje kabineti učil, knjižnica, in konferenčne sobe. Učenke imajo v odmorih in gojenke ves izvenšolski čas veliki samostanski vrt s prostornim igriščem na, razpolago. Dokaz zdravih higieničkih razmer uršulinskih šol in penzionata je tudi dejstvo, da ni bilo na zavodu že 40 let nobene nalezljive bolezni.

Na vseh uršulinskih šolah v Ljubljani so se dosegali skozi vsa leta najlepši vzgojni in učni uspehi, kar potrjujejo statistike, katalogi, zapisniki nadzorniških konferenc ter pohvale v priznanju šolskih oblasti. Isto velja tudi za to solsko leto, v katerem je bilo drugod toliko tožba o neuspehih. V njej je v notranji meščanski šoli je bilo v drugem trimesecu 74 odstotno sposobnih učenk in je imelo 57 odstotno v naravnosti prvi red "vzorno." Na učiteljišču pa je imelo v prvem letniku od 35 gojenk prvi red "vzorno" 33 gojenk in je dovršilo drugi tri mesecje šest gojenk s prav doberim uspehom, 24 z dobrim in le tri z nezadostnim. V tretjem letniku ima vseh 31 gojenk vedenju prvi red; 10 gojenk je dovršilo to trimesecje s prav dobrim uspehom, ostalih 21 pa z dobrim. Negativnega reda ni bilo v tretjem letniku nobenega.

Kolikor se da posneti iz šolskih statistik in katalogov so vzgojile ljubljanske uršulinke v 225 letih svojega delovanja okrog 45 tisoč slovenskih žena, Wessnerjeva, prva slovenska profesorica Marija Wessnerjeva, prva slovenska profesorica Marija Virglerjeva,

The North American Banking & Savings Company
Edina Slovenska Banka v Clevelandu

TA BANKA JE VASA

BANKA

Denar naložen tujaj Vam pomaga da postanete SAMOSTOJNI, Dokler je naložen pri nas Vam vloga vedno viša.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Ave.

URADNE URE:

Ob delavnikih od 8. do 2. v soboto od 9. do 2. in sredo od 9. do 12. Za denarne posiljavki od 6. do 8. pri strankih vrstilk, ravnes sredo sreda.

SORODNIKOM IN
ZNANCIEM
od časa do časa gotove pošljate da-nar v starj kraj;

To delo izvršimo Vam točno in zanesljivo

COLLINWOODSKA PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

Srbčica prešla

Ne

dramite se po

črki.

Ako vas ista

arb.

rabitova

črki.

Severovo

Esko.

črki.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

For the use of English
speaking members of
K. S. K. J.

Official Notices, Sporting
and Social News and
Other Features

THREE SCORE YEARS OF FRATERNALISM

This should be considered a memorable year by the National Fraternal Congress of America, and its affiliated societies, marking as it does the sixtieth anniversary of the founding of fraternal benefit insurance. The first recognized fraternal society in the United States, of a strictly beneficiary order was founded by John Jordan Upchurch at Meadville, Pa., in 1868. It was the Ancient Order of United Workmen. This year its lodges throughout the United States will generally observe this historic event.

The fiftieth anniversary of the founding of the A. O. U. W. and the beginning of the fraternal benefit system, was commemorated by the N. F. C. of A., with a tremendous patriotic celebration on the occasion of its annual meeting in Philadelphia, August 27th to 29th, 1928. This event took place at Independence Hall, the Shrine of American Liberty. The event took the form of a Patriotic Fraternal Conclave in which more than sixty thousand fraternalists participated. Philadelphia fraternalists covered themselves with glory in giving the Congress the greatest welcome in its history.

Delegates to the congress were given special seats of honor on a huge grandstand placed beside Independence Hall. Three parades of fraternalists starting from various points in the city marched to the conclave, many in regalia and military rank. Music was provided by forty bands. Independence Square was filled with the crowd where all joined in a Liberty Song, the patriotic fervor of the throng being actuated by the fact that the country was then in the midst of the Great World War.

Among the many observances, were special addresses reviewing the history of the fraternal benefit society movement from its humble beginning, and the potent power it had become in the life of the American people. It is interesting to note in review that at that time nearly a hundred million dollars of the Societies' reserves were invested in Liberty Bonds and War Savings Stamps. It was at this meeting that the now famous Declaration of Fraternalism was adopted. Dr. R. H. Gerard was president of the N. F. C. of A. at this session, A. C. McLean being elected his successor.

At that time the total membership of the ninety-two Societies composing the N. F. C. of A. was 6,411,656. The total disbursements during the year was \$87,848,133. The total amount of insurance in force was 7,245,167,936. The total membership of three Societies January 1st, 1927, was 10,722,006 with insurance in force of \$10,407,938,011. Benefits paid during the preceding year totaled \$134,633,381.

Few will dispute the great factor for strength and permanency the National Fraternal Congress of America has been in the progress of the fraternal benefit society growth during the past sixty years. The congress has been the shield and buckler of the system, ever pointing the way and guarding its progressive steps toward greater attainment in financial and numerical strength. Through the fraternal benefit system its societies have provided life insurance protection for more than ten million people on a safe and economical basis. As a humanitarian agency, the fraternal benefit system's activities have not been equaled by any other individual or collective group in the history of mankind.—Fraternal Monitor.

A FOREIGN CUSTOM

The Italians who flock to our shores bring with them some rather peculiar but many very old and beautiful religious customs; for instance, those from certain parts of Italy finish the sign of the cross by kissing their thumb. To us the practice seems meaningless and a little foolish, but it is hallowed by long centuries of pious usage.

In the Middle Ages—and perhaps, even earlier—it was customary for the people to cast a cross upon the bench or the wall and then to kiss it at the close of the Gospel of the Mass and in those same times, the priest marked a cross upon the altar cloth and kissed it before he read the Introit at Mass. Such were the origins of the practice to which the Italians, Spaniards, and other southern peoples cling to this day.

Just That Quick!

Casey reached heaven in good time. "Hello, St. Peter," said he, "tis a foine job you have."

"Right Casey. This a great place here. We count a million years as a minute and a million dollars as a cent."

"Is that so," said Casey, wond'ringly. "Well, it's money I need. Will you lend me a cent, St. Peter?"

"Sure," replied St. Peter. "In a minute."

Being remembered in a will is about as uncertain as an un-laid egg.

MANAGERS OF THE EASTERN K. S. K. J. BASEBALL TEAM

Mr. Anton Hocher, R. F. D. 2, Box 31, Bridgeport, Ohio, St. Barbara No. 23.

Mr. Anthony J. Grdina, 1053 E. 62nd St., Cleveland, Ohio, St. Vitus Presidents, No. 25, Cleveland, O.

Mr. John Golobic Jr., 5730 Butler St., Pittsburgh, Pa., The Pittsburgh Secretaries K. S. K. J. No. 50.

Mr. Michael Cerne, 1737 E. 32nd St., Lorain, Ohio, St. Cyril and Methodius No. 101.

Mr. Joseph J. Sterling, 212 Melvin St., Barberton, Ohio, Business Manager St. Joseph Magics, No. 110.

Mr. A. R. Klepic, 500—16th Ave., Beaver Falls, Pa., St. Valentine No. 145.

Mr. John J. Omerza, 15500 Daniel Ave., Cleveland, Ohio, St. Sports, No. 169 Collinwood.

Mr. Phillip Mocilnikar, 835 E. 185th St., Cleveland, Ohio, Nottingham Falcons No. 191.

Invited In.

Poor Murphy had a bad cold. He couldn't talk above a whisper. He decided to consult a doctor, and not finding him in his office, went to his home. The doctor's wife opened the door, and Murphy said in his loudest voice, which was little more than a whisper, "Is your husband in?" The doctor's wife replied in a whisper, "No, come in."

Love does not laugh at the smith who repairs automobiles.

TRUE FRATERNITY NEVER KNOWN UNTIL THE TIME OF CHRIST

Since the days of the French Revolution the world has heard much of Fraternity. Those who use the term so glibly forget the source from which it springs. They do not appreciate the fact that the name of Brotherhood was borrowed from Christianity. Nay, rather they often willfully that source. It is an ingenuous return to that august institution from which their most vivid ideas are derived. But a curse, the curse of unfruitfulness, followed the unwarranted taking of that sacred name of brotherhood. They took the name, the reality they could not take. The French revolutionaries spoke of universal brotherhood, but it was a catch-cry, a make believe a shame. Instead of comradeship they gave a blood-bath, instead of Fraternity they gave the guillotine. Russia of today in the name of Fraternity is a shambles.

The truth is that the secrets of brotherhood is not in the hands of these revolutionaries, or of any man. Brotherhood could never have blossomed into such glory as it did in early Christianity, were it not for a Divine force. Before Christ there was not even the idea of universal brotherhood. Christ introduced it to a wondering world. Neither Jew nor Gentile had possessed it. The Gentile world, Greek and Roman, made a religion of valor, not of love. There was no heart in the relationships between the various classes of men.

St. Paul mentions as the blackest sin among these pagans that they were without affection. So they remained, cold as their marble statutes, that are preserved in our museums from the salvage of time, and that still look out upon us like beings from another world, with a gaze which though beautified and immortal is haughty and impassive.

The Jews, in many respects superior to the Gentiles, were like them in the want of universal brotherhood. Although the Jews were bidden to love their neighbors as themselves, the Jewish vision reached only to the land. The Jews might not take interest from one another, but they were allowed to take it from the aliens living outside Jewish territory.

Not a man, but a God, gave universal brotherhood to man. Christ's brotherhood knew no geographical—no moral frontier. Each true Christian is of incalculable value. With Christ says St. Paul, there is neither Jew, nor Barbarian, nor Scythian; neither bondsman nor free, How mad such idealism must have seemed to the practical men of St. Paul's day!

The idea of doing away with caste distinctions by the stroke of a pen! Yet, the mad dream of the idealist, Paul, was translated into reality. It was not the cold white light of intellect, but the atmosphere of heart introduced into the world by Christ, announced by Paul that gradually softened, the condition of the slave, from slave to serf, from serf to servant. And that process is not yet complete. If the past foretells the future, if Christianity is still a Divine force, may we not predict a still vaster, an indefinitely greater amelioration of the condition of the workman.

Pittsburgh, Flashes.

Pittsburgh, Pa. — The members of the K. S. K. J. No. 50 baseball team at their last meeting held on June 7th, 1928 in the Slovenian Auditorium elected the following for the current year:

John Golobic Jr., being retained as Business Manager; William Popp, a new member in the ranks of the fraternal order being elected to the office of Assistant Manager and Field Manager; Joseph Pavlovich, Treasurer, and Santo Vlah being Secretary; Joseph Balkovec being retained as captain.

It was also decided to name the team under "The Pittsburgh Secretaries K. S. K. J. No. 50" in honor of our Supreme Secretary Brothe Joseph Zalar. The Slovenian name is Marije Device K. S. K. J. st. 50 Sect's.

Our coming picnic which will be held at Thomas Grove at Dorseyville, Pa., on Sunday July 1st, 1928 was also discussed. Trucks will be leaving Butler St. for the Grove, almost every hour from noon up until 4 o'clock. Dancing will start at 2 p. m. So, a good time is assured all who have intentions of attending this affair. It is also the committee's intention to try to induce a popular member of the Pittsburgh Pirates team to give a talk at this outing. It was also decided to let the older members of our lodge be the directors of this picnic, with their help I am almost safe to predict a banner crowd.

So don't forget the date Sunday July 1st at Thomas Grove Dorseyville, Pa.

John Golobic Jr.
Business Manager K. S. K. J. No. 50.

BRIDGEPORT K. S. K. J'S BEAT NOTTINGHAM

Bridgeport K. S. K. J.'s defeated the Nottingham K. S. K. J.'s June 10th at Boydsville by a score of 6 to 1. The visitors got a run in the first inning, but were held scoreless the remainder of the way.

	A. R. H. O. A.
Kyanco, cf	5 1 2 1 0
Dematte, c	4 2 1 9 1
Kovak, 3b	5 1 1 1 5
Debelko, 2b	3 0 1 2 2
Bosnok, lf	3 0 2 2 0
Simonicic, ss	4 0 0 1 5
Selsenski, 1b	4 2 2 11 1
Logon, rf	4 0 0 0 0
Bodol, p	4 0 1 0 0

Totals 36 6 10 27 13

	A. R. H. O. A.
Nottingham	4 1 2 2 2
Orazen, cf	4 0 1 2 3
Skufla, ss	3 0 1 2 3
Tomaric, 1b	3 0 1 11 0
Mocilnikar, 2b	4 0 1 4 1
Klun, 3b	3 0 1 0 1
Valentine, c	3 0 0 3 1
Rice, lf	4 0 0 0 0
Brene, rf	4 0 0 0 0
Wagner, p	3 0 1 2 6

Totals 32 1 7 24 14

	A. R. H. O. A.
Nottingham	1 0 0 0 0 0 0 1
Bridgeport	8 0 0 1 0 0 1 1

Errors — Skufca, Tomaric, Mocilnikar. Two-base hits—Selsenski, Debelko, Bosnok, 2. Left on bases—Bridgeport, 8; Nottingham, 8. Base on balls—Off Bodol, 2; off Wagner, 2. Struck out—By Bodol, 9; by Wagner, 3.

For over all this process broods the Spirit of One who once lived on this earth, and did not call His helpers servants, but brothers and friends.

How about an outing for the members of the Y. L. S. Suggestions are welcome.

And is it necessary to add, that right after the meeting a good time is in store for all?

Au revoir! J. L.

Tattle Tats.

After two years of service,

the old uniforms of the Collinwood Sports were discarded to be replaced by suits which now make the Collinwooders look like the Cleveland Indians. The boys have worked hard the past two years through thick and thin, and the St. Joseph lodge by purchasing the new outfit for the boys is in part showing its appreciation, which is in all due the lads.

Cleveland is an ideal city to spend one's vacation in—that is the opinion of Miss Olga Pratielj of Oglesby, Ill. Miss Pratielj arrived last week and intends to make an indefinite stay at the home of Mrs. Anthony Grdina Jr., 15301 Waterloo Rd. It is out of the question, Miss Olga should enjoy her stay in the home of her sister in our fair city.

June brought the roses—and another bride. A nuptial event which is being talked into prominence is the wedding bell ceremony soon to be performed in Pittsburgh, Pa. Miss Mary Erjavec will be wed to Mr. John Golobic Jr., on June 27th at St. Mary's church. John is at present manager of the No. 50 baseball team. The couple has our best wishes for health and happiness.

The Cleveland Orels, an organization which is attracting city-wide attention spent Sunday June 17th in the form of a picnic at Debels' farm in Madison, O. The Orels will be working hard for the biggest day of the year, September 1st.

Plans have been in the making for sometime to stage a mammoth field day at some local farm on the 1st of September. We are looking forward to a real pageant.

The St. Mary's parish of Collinwood will soon give the largest bazaar it has ever attempted offering. The bazaar will be given when the new school now under construction, is completed.

Blessed Virgin of Help Society, No. 78, Chicago, Ill.

Once more I wish to notify all members of our Society, that our next regular meeting will take place on Thursday, June 21st, 1928, at St. Stephen's Church Hall and will be called to order promptly at 7:30 p. m. At this meeting we shall elect a delegate who will represent our Society at the Chicago World's Fair in 1933.

From now on at every meeting we will also have a special feature. Come and you will be surprised.

Sincerely yours
Julia Gottlieb, Secretary.

Notice to Y. L. S., Chicago, Ill.

Members of the Young Ladies Sodaity are hereby reminded of the regular monthly meeting, which by the way, is the last before vacation, Friday, June 22nd at 8 p. m., in the usual place. All members are expected to be present. Meeting will be short, but important.

How about an outing for the members of the Y. L. S. Suggestions are welcome.

And is it necessary to add, that right after the meeting a good time is in store for all?

Au revoir! J. L.

LONESOME SPORT

I am sending you all my best wishes from Forest City where I am spending a few weeks with my parents. I am enjoying my visit, but must admit I am very much lonesome for Cleveland and the friends I know there. It won't be long before I'll be with you again.

I'm having a great time listening to the baseball players, telling me how good they can play. So being I'm for Cleveland, especially the Sports, I get a lot of razzing." This bunch here is so sure, if they can get a game with any team in the eastern league they'll show them how baseball is played.

It gets on my nerves to hear them brag so much, but it's alright with me I know them all so long. I'm sure if I were as you all are, strangers to them, I wouldn't stand for it. I would invite them to Cleveland and give them some pointers in baseball. They are willing to pay their own fare, only if they can get accommodations for a few days. They would like to stay long enough to play all the K. S. K. J. teams in Cleveland. So being I'm a member of the St. Joseph Sports and a booster for any team, in Cleveland, in a case like this I say, "Let's give the boys a chance." I am sure they will have a different idea of baseball on their return to Forest City.

They said baseball will be a thing of the past for you fellows, if they ever play you. They may play ball and beat the teams, out here, but everything will be so new to them if they ever go to Cleveland. I also understand that Barberton, Lorain or Pittsburgh, oh yes, and Bridgeport are in on this, also. So boys, I'm kind of sceptical, for these fellows sure talk like big leaguers. I will have to go out and see them play before I go back, so that I can tip you fellows off in case you ever play with them.

Think it over and give these coal miners a few pointers in baseball, real baseball. If I am razed much more I'll let you fellows know. I am wishing you all the best of luck, especially Forest City, as I am sure they will need it, I am Fraternally yours,
Rudolph Krasovec,
Member of St. Joseph Sports

TO MY MOTHER

I will try to guide my footsteps to my mother, To my beloved mother in the sky, I'll try in everything to do her bidding, No matter what the task shall be — I'll try.

No one else can help you like your mother, The care and love she gave you from her heart, The tears and thoughts she gave your cares to smother, She was always there to do a mother's part.

So in my dreams I always see her, Her loving tender care I'll always know, The depths of mother's love I've not discovered — It follows me wherever I may go.

Martin A. Krasovec.

MID-WESTER LEAGUE

<p

